

1. Hű - sé - ged vég - te-len, A - tyám, nagy Is - ten,
El - hat a mély - be, s az e - gek fő - lé,
Ir - gal-mad nem fogy a mú - ló i - dő - vel.
Ki vol - tál, az ma-radsz mind - ő - rök - ké.
Refr. Hű - sé - ged vég-te-len, hű - sé - ged vég-te-len,
Min-den-nap új ál - dás á - rad re - ám,
Hi - á - nyom pó - to-lod ha - tal - mas kéz - zel,
Hű - sé - ged vég - te-len, U - ram, hoz - zám.

2. A tél, a nyár, az ősz, a fésző tavasz,
A nap, a hold s a nagy csillagsereg
Ezt zengi szüntelen együttes karban:
Te vagy az irgalom, a szeretet.
Refr. Hűséged végtelen...
3. Eltörlöd bűnömet, békéd vesz körül,
Velem vagy, s lényed úgy megvidámít!
Erőt adsz mára, a holnapra reményt.
Áldásod ontja rám bő árjait.
Refr. Hűséged végtelen...

» Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre. (1Kor 1,9)